

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v konkurznej veci úpadcu **T., a. s. v likvidácii**, R.T., IČO: X., **o zrušenie konkurzu**, na odvolanie S.K., a. s., B.C. proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach zo 4. mája 2009, č. k. 1K 323/1996-312, takto

r o z h o d o l:

Napadnuté uznesenie Krajského súdu v Košiciach zo 4. mája 2009, č. k. 1K 323/1996-312 sa **z r u š u j e** a vec sa **v r a c i a** tomuto súdu na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e:

Krajský súd v Košiciach napadnutým uznesením zrušil konkurz vyhlásený na majetok úpadcu T., a. s. v likvidácii, Trebišov, IČO: X. a zbavil JUDr. Z.K. funkcie správkyné konkurznej podstaty.

Rozhodol tak s odôvodnením, že po speňažení majetku a schválení konečnej správy súd rozvrhovým uznesením z 18. mája 2006, č. k. 1K 323/1996-261 rozvrhol výťažok. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 4. júla 2006. Súd novým rozvrhovým uznesením z 13. februára 2007, č. k. 1K 323/1996-294 rozhodol o výťažku pre veriteľov 3. triedy, ktorí neboli uspokojení v pôvodnom rozvrhovom uznesení. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť 27. marca 2007. Správkyňa konkurznej podstaty podaním doručeným súdu 30. apríla 2009 oznámila súdu, že rozvrhové uznesenie a nové rozvrhové uznesenie bolo splnené. Z uvedeného dôvodu a poukazom na ustanovenie § 44 ods. 4 zákona o konkurze

a vyrovnaní č. 328/1991 Zb. v znení noviel, súd zrušil konkurz a zbavil správkyňu konkurznej podstaty jej funkcie.

Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie veriteľ S., a. s., Bratislava. Žiadal napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Svoje odvolanie odôvodnil tým, že spoločnosť V., a. s., vedený v rozvrhovom uznesení pod por. č. 10, postúpil odvolateľovi pohľadávku, ktorá bola 13. februára 2007 uspokojená čiastočne vo výške 4 838 450 Sk, pričom podľa právoplatného rozvrhového uznesenia mala byť uspokojená vo výške 5 198 450 Sk. Správkyňa konkurznej podstaty chýbajúci rozdiel v sume 360 000 Sk (5 198 450 Sk - 4 838 450 Sk = 360 000 Sk) neuhradila do dnešného dňa ani po viacerých písomných výzvach. Z uvedeného je zrejmé, že rozvrhové uznesenie nebolo splnené, nakoľko časť pohľadávky nebola S.K., a. s. do dnešného dňa správkyňou uhradená. Napadnuté rozhodnutie preto vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

K odvolaniu sa vyjadrila správkyňa konkurznej podstaty JUDr. Z.K.. Uviedla, že sumu 360 000 Sk omylom poukázala na účet D., pobočka Trebišov. Tento omyl zistila pri plnení rozvrhového uznesenia súdu a vyzvala D. o preúčtovanie jemu nepatriacej sumy na účet označený S., a. s. Zo strany daňového úradu do dnešného dňa neobdržala odpoveď. Pokiaľ daňový úrad prijal plnenie, ktoré mu nepatrí a identické plnenie postráda iným titulom, je v jeho účtovných možnostiach zjednať nápravu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.) prejednal odvolanie podľa § 212 ods. 1 O. s. p. bez nariadenia pojednávania v zmysle § 214 ods. 2 O. s. p. a po preskúmaní napadnutého rozhodnutia, ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že odvolanie je opodstatnené.

Podľa ustanovenia § 44 ods. 1 písm. b/ zákona o konkurze a vyrovnaní č. 328/1991 Zb. v znení noviel (ďalej len ZKV) súd uznesením zruší konkurz, v ktorom nedošlo k potvrdeniu núteného vyrovnanía, po splnení rozvrhového uznesenia.

Rozvrhové uznesenie je povinný správca splniť tým, že poukáže jednotlivým veriteľom, ktorí sú uvedení vo výrokovvej časti rozvrhového uznesenia, určené sumy. Keď správca preukáže, že rozvrhové uznesenie bolo splnené, súd v zmysle citovaného uznesenia zruší konkurz.

Z odvolania veriteľa, ktorému podľa výroku rozvrhového uznesenia mala byť správkyňou konkurznej podstaty vyplatená suma 5 198 450 Sk, bola vyplatená len časť v sume 4 383 450 Sk. Skutočnosť, že suma 360 000 Sk mu vyplatená nebola, nie je sporná, lebo uznala to aj správkyňa konkurznej podstaty vo vyjadrení k odvolaniu. To, že sumu vyplatila inému subjektu (daňovému úradu) bez právneho dôvodu, nie je riadnym splnením rozvrhu, a preto nebol možný postup podľa § 44 ods. 1 písm. b/ ZKV.

K vyjadreniu správkyne konkurznej podstaty odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že poukázať uznanú pohľadávku celkom, tak ako to rozhodol súd v rozvrhovom uznesení, je povinný správca a nie je povinnosťou veriteľa si pohľadávku vymáhať od iného subjektu, ktorému správca časť jeho pohľadávky omylom poukázal. Preto až po uspokojení odvolateľa aj v sume 360 000 Sk bude možné konštatovať, že rozvrhové uznesenie bolo splnené a zrušiť konkurz vedený na majetok úpadcu.

Napadnuté uznesenie nie je vecne správne, preto ho odvolací súd podľa § 221 ods. 1 O. s. p. zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 26. januára 2012

JUDr. Anna Marková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Michaela Szöcsová